

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 69.598 van 14 november 1997

A. 50.117/VIII-206
(voorheen III-14.457)

In zake : **DERBAUDRENGHIEN** Benoît,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. André BRABANT, advocaat,
rue Léon Bernus 46
6000 Charleroi,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. René BÜTZLER, advocaat,
Villegaslaan 33-34
1080 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 30 januari 1993 ingediende verzoekschrift, waarbij Benoît DERBAUDRENGHIEN de nietigverklaring vordert :

- 1° van het koninklijk besluit van 25 november 1991 tot wijziging van de voorwaarden en nadere regels betreffende inzonderheid de bevordering tot de graad van commissaris eerste klasse bij de gerechtelijke politie, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 17 december 1991;
- 2° van het bekwaamheidsexamen dat werd georganiseerd door het commissariaat-generaal van de gerechtelijke

politie, welk examen verzoeker meer bepaald op 7 en 10 december 1992 heeft afgelegd;

3° van de beslissing die ten aanzien van verzoeker is genomen na afloop van de examens die hij op 7 en 10 december 1992 heeft afgelegd;

Gelet op arrest nr. 59.454 van 30 april 1996, waarbij de debatten worden heropend;

Gezien de brief die de advocaat van verzoeker op 5 maart 1996 heeft gericht aan de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 2 september 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 17 oktober 1997, de datum waarop zij tot 7 november 1997 is uitgesteld;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. MAES, loco Mr. BÜTZLER, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende vaststelling van de voorwaarden en de modaliteiten betreffende de

bevordering tot de graden van eerste klasse bij de gerechtelijke politie, dat de eerste bestreden handeling vormt, is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 17 december 1991; dat het beroep, dat is ingesteld op 30 januari 1993, dat wil zeggen meer dan zestig dagen erna, niet ontvankelijk is wat dat koninklijk besluit betreft;

Overwegende dat verzoeker, eerstaanwezend commissaris voor gerechtelijke opdrachten, in december 1992 het door artikel 9 van het voormelde koninklijk besluit van 25 november 1991 ingestelde bevorderingsexamen heeft afgelegd met het oog op de graad van eerstaanwezend commissaris eerste klasse en dat hij voor dat examen niet geslaagd is;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan de schending "van het algemene beginsel van de verkregen rechten, welke rechten inzonderheid krachtens het koninklijk besluit van 1 december 1990 verkregen zijn"; dat uit zijn memorie van wederantwoord blijkt dat hij tegen artikel 9 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 inbrengt dat het een examen heeft ingesteld met het oog op de bevordering tot de graad van eerstaanwezend commissaris eerste klasse, terwijl die bevordering, krachtens de vorige regeling, verkregen was op grond van de anciënniteit;

Overwegende dat de rechtspositie van het rijkspersoneel op ieder ogenblik voor de toekomst kan worden gewijzigd in het openbaar belang, ook al is het in ongunstige zin voor het geheel van het rijkspersoneel of voor een categorie ervan; dat het middel in rechte faalt;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan de schending "van het principe van de niet-retroactiviteit van de wetten";

Overwegende dat het middel ondoeltreffend is in verband met een wijziging, voor de toekomst, van de rechtspositie van het rijkspersoneel; dat het middel niet ontvankelijk is;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan de schending "van de regel van behoorlijk bestuur en van billijke rechtspleging", een vierde middel aan de schending "van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden van 4 november 1950, goedgekeurd door een interne wet van 15 mei 1955, waarbij inzonderheid voorzien is in de gelijkheid van de burgers voor de wet", en een vijfde middel aan de schending van "het beginsel van de naleving van de procedure die geregeld is door het koninklijk besluit van 9 november 1992"; dat uit het verzoekschrift en de memorie van wederantwoord blijkt dat die middelen gericht zijn tegen het feit dat de examinatoren voor het omstreden examen collega's van verzoeker waren die geen ruimere opleiding dan hem hadden genoten, en die aanspraak konden maken op dezelfde leidinggevende post als verzoeker, het feit dat er drie examencommissies waren opgericht terwijl er in een enkele was voorzien, het feit dat de meeste examinatoren niet behoorden tot de school voor criminologie en criminalistiek terwijl ze lid van de examencommissie hadden moeten zijn overeenkomstig het koninklijk besluit van 9 november 1992, en het feit dat hij geen toestemming had gekregen om er college te lopen zodanig dat hij benadeeld was tegenover zijn collega's die die toestemming wel hadden gekregen;

Overwegende dat verzoeker geen enkel feitelijk gegeven aanvoert waarmee kan worden aangetoond, of zelfs aannemelijk kan worden gemaakt, dat de leden van de examencommissies blijf zouden hebben gegeven van een gebrek aan objectiviteit tegenover hem; dat al is het zo dat het reglement op de organisatie en de evaluatie van het bekwaamheidsexamen voor de toegang tot de graad van officier-eerst aanwezende commissaris eerste klasse, goedgekeurd door de minister van Justitie op 12 november 1992, voorziet in een "bevorderingscommissie" waarvan het de hoedanigheid van de voorzitter en van de leden bepaalt, dat reglement niet verbiedt meerdere commissies op te richten voor zover de voorzitters en de leden ervan dezelfde hoedanigheden hebben, wat in casu het geval was; dat het koninklijk besluit van 9 november 1992, waarvan het doel erin bestaat de school voor criminologie en criminalistiek te hervormen, niet van toepassing is op de examens die worden georganiseerd overeenkomstig het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende vaststelling van de voorwaarden en de modaliteiten betreffende de bevordering tot de graden van eerste klasse bij de gerechtelijke politie; dat het middel van verzoeker, in zoverre hij het feit aanklaagt dat hij niet de toestemming heeft gekregen om college te lopen, niet gericht is tegen een van de bestreden handelingen, maar tegen die beslissing tot weigering; dat de middelen niet gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op veertien november 1900 zevenennegentig door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.